

MATERIAŁY

VIII MIĘDZYNARODOWEJ
NAUKOWI-PRAKTYCZNEJ KONFERENCJI

«NAUKOWA PRZESTRZEŃ EUROPY – 2012»

07-15 kwietnia 2012

Volume 27
Filozofia
Państwowy zarząd

Przemysł
Nauka i studia
2012

Wydawca: Sp. z o.o. «Nauka i studia»

Redaktor naczelna: Prof. dr hab. Sławomir Górniak.

Zespół redakcyjny: dr hab. Jerzy Ciborowski (redaktor prowadzący), mgr inż. Piotr Jędrzejczyk, mgr inż. Zofia Przybylski, mgr inż. Dorota Michałowska, mgr inż. Elżbieta Zawadzki, Andrzej Smoluk, Mieczysław Luty, mgr inż. Andrzej Leśniak, Katarzyna Szuszkiewicz.

Redakcja techniczna: Irena Olszewska, Grażyna Klamut.

Dział sprzedaży: Zbigniew Targalski

Adres wydawcy i redakcji:

37-700 Przemyśl, ul. Łukasieńskiego 7

tel (0-16) 678 33 19

e-mail: praha@rusnauka.com

Druk i oprawa:

Sp. z o.o. «Nauka i studia»

Cena 54,90 zł (w tym VAT 22%)

Materiały VIII Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji «Naukowa przestrzeń Europy - 2012» Volume 27. Filozofia. Państwowy zarząd.: Przemyśl. Nauka i studia - 64 str.

W zbiorze ztrzymają się materiały VIII Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji «Naukowa przestrzeń Europy - 2012», 07-15 kwietnia 2012 po sekcjach: Filozofia. Państwowy zarząd.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Żadna część ani całość tej publikacji nie może być bez zgody

Wydawcy – Wydawnictwa Sp. z o.o. «Nauka i studia» – reprodukowana,

Użyta do innej publikacji.

PAŃSTWOWY ZARZĄD

NOWOCZESNE TECHNOLOGIE ZARZĄDU

Годованюк К.О., к.геол.н. Карабин В.В., к.ф-м.н. Карабин О.О.

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, Україна

МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ

Стрімкий розвиток виробничої діяльності людського суспільства призвів до кризового стану навколишнього середовища: руйнування озонового шару атмосфери, забруднення світового океану, зміни клімату, зниження родючості ґрунтів, деградації лісів і ландшафтів, зменшення біорізноманіття тощо. Ці проблеми широко обговорюються на світових форумах, присвячених глобальним питанням сучасності. Найбільш представницький із них – форум у Ріо-де-Жанейро, на якому у 1992 році було проголошено курс на сталий розвиток людства, що стверджує право майбутніх поколінь на достатню кількість природних ресурсів і якісне природне середовище.

Сучасний розвиток системи «суспільство – навколишнє середовище» вимагає активного міжнародного співробітництва у галузі управління екологічною безпекою. Україна є активним учасником процесу екологічної інтеграції, що підтверджується реальними діями в напрямку гармонізації національного природоохоронного законодавства із європейським. Підписавши низку міжнародних нормативно-правових документів, країна стала на шлях реформування системи управління екологічною безпекою, яка забезпечує попередження погіршення екологічної ситуації.

У 2003 році у рамках конференції «Довкілля для Європи» (м. Київ), міністри 36 країн підписали Протокол із стратегічної екологічної оцінки до Конвенції з оцінки впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті. Для України підписання вказаного документу стало логічним етапом у виконанні взятих зобов'язань у рамках ратифікованих конвенцій, підтвердженні орієнтації на європейські екологічні цінності [1].

Відповідно до положень протоколу, стратегічна екологічна оцінка передбачає оцінку вірогідних, в тому числі, пов'язаних зі здоров'ям населення, наслідків негативного впливу антропогенної діяльності на довкілля. Об'єктом стратегічної екологічної оцінки є законодавство, політика, плани і програми, тобто сукупність ініціатив планувального рівня, реалізація яких може негативно вплинути на стан екологічної безпеки [1, 2].

Ефективність діяльності із забезпечення екологічної безпеки залежить від рівня її інформаційної підтримки. Екологічна оцінка – це той інструмент, який дає змогу на стадії планування оптимізувати структуру природокористування,

зіставити можливості розвитку певного виду господарської діяльності з природними, соціально-економічними й адміністративними характеристиками території, підготувати висновки й рекомендації щодо найдоцільнішого й екологічно обґрунтованого провадження діяльності. Саме завдяки можливостям отримання інформації на стадії планування діяльності, що є потенційно небезпечною для навколишнього середовища, можна забезпечити ефективність прийняття рішень у сфері екологічної безпеки [2].

З кожним роком забруднення навколишнього середовища продовжує бурхливо зростати. Все більше зростає обсяг відходів від антропогенної діяльності. Це призводить до невідворотних змін у біосфері. Вихід з ситуації, яка склалася, полягає у всеохоплюючому контролі за забрудненням як важливому кроці на шляху до більш стійкого балансу між соціально-економічним розвитком, збереженням ресурсів та здатністю природи до відновлення [3].

Щоб досягти цілісного результату кожна країна повинна розвивати систему екологічного права, слідкувати за ефективністю системи адміністративного контролю і регулювання та, звичайно ж, виховувати екологічну культуру свого народу.

Література

1. Директива 2001/42/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 27 червня 2001 р. стосовно оцінки впливу деяких планів і програм на навколишнє середовище.
2. Директива 2003/4/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 28 січня 2003 р. про доступ громадськості до екологічної інформації, яка замінює Директиву Ради 90/313/ЄЕС.
3. Директива Ради 96/61/ЄС щодо всеохоплюючого запобігання і контролю забруднень від 24 вересня 1996 року.